

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De iis, qui gratias pro acceptis beneficiis agunt: & benefactires laudare, ac
prædicare oporteat. cap. xxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](#)

A Peccata, partim inuoluntaria sunt, partim ab improba voluntate proficiuntur. Fin. Basili. in gamus enim stuprum esse, de quo in iudicio disceptetur, ac duo scortat: verum alterum leno- pri. rosi ni venditum inuitum in malo habere, atque corporis questum flagitoso domino præbere, alterum autem libidinosæ voluptatis causa scipsum sceleri mancipasse. Alter igitur quæ non sponte sunt, veniam consequuntur, & aliter quæ improba & scelerato animo geruntur, condemnantur.

Quod voluntarium non est, poenam non meretur. Id autem in duplice genere est. Alterum enim per ignorantiam fit, alterum per vim.

Si quis per ignorationem labitur, hunc minimè aequum est poena affici. Is demum enim Didimus supplicio affici debet, qui improba animi affectione peccat.

B Peccata ea, quæ minimè consuluntur ac sponte perpetrantur, cum Lex ipsa condonat, tum Deus disimulat, ut qui facilis atque humanus sit, non crudelis. Vindicantur autem ea, quæ voluntariè admittuntur.

Non quemadmodum sponte peccare iniquum ac sceleratum est, ita etiam inuitè ac per philo ignorantiam peccare statim iustum censeri debet. Verum istud medium quendam inter iustitiam & iniustitiam locum tenet: quod quidem à nonnullis indifferens dici solet. Neque enim peccatum ullum iustitia opus est.

Ei, qui rerum meliorum ignorantie peccat, venia impertitur. Qui autem dedita opera, ac de industria in scelus prorumpit, excusatione caret, ut potè quem sua ipsius conscientia damnet.

C De iis, qui gratias pro acceptis beneficiis agunt, & quod benefactores laudare, ac prædicare oporteat. C A P. X X I X.

D Vobis viris, qui exploratores missi fuerant, dixit Iosue: In- 10 sue. 6. gredimini domū mulieris meretricis, & producite eam, & omnia quæ illius sunt, sicut iuramento firmastis. Ingressique iuuenes eduxerunt Raab, & parentes eius, fratres quoque, & cun- ðam supellecitem eius.

Misericordias Domini in æternum cantabo, &c. Quid re- Ps. 88. 115. tribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi? &c. Si oblitus fuero tui 136.

D Hierusalem, obliuioni detur dextera mea.

Prudentia est id quoque scire, vnde beneficium ortum sit.

Qui reddit gratias, meminit postea: & in tempore lapsus sui inueniet fulci- Eccli. 3. mentum. Gratiam hominis tanquam pupillam oculi conserua.

Dixit Maria, Magnificat anima mea Dominum, &c. Et ingrediente eo in Lyc. 1. 17. ciuitatem, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et leuauerunt vocem suam, dicentes, Iesu præceptor miserere nostri. Et dixit eis, Ite, & ostendite vos sacerdotibus. Et cum irent, mūdati sunt. Vnus autem ex ipsis, vt vidit quia sanatus esset, regres- sus est cum voce magna, glorificans Deum. Et cecidit in faciem ante pedes eius, gratias agens: & hic erat Samaritanus. Respōdens autem Iesus, dixit: Nonne dece- mundati sunt? & nouem ubi sunt? Non est inuentus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge, vade, quia fides tua te saluum fecit.

In omnibus gratias agite. Hæc est enim voluntas in Christo Iesu.

Sapiet. 18.

Eccli. 3.

29.

Lyc. 1. 17.

1. Theff. 5.

Congruum encomij argumentum est, acceptorum beneficiorum commemoratio.

Debitum ergo cum fœnore persoluamus: si tamen sat amplas opes habere reperiamur, ut id facere quæamus.

Basil.

Nam. O-

rat. in Cy-

pria.

De vindicatione: & quod de eadem re bis pœnas exigere non liceat.

C A P. X X .

NON vindicabis bis in idipsum. Quid cogitatis contra Dominum? Co- Naum. 1. gitationem ipse faciet: non consurget duplex tribulatio.